
Bir Babanın En Güzel Mirası AHLAK'tır

“Toplantıya gideceğim. Baktım geç kalma ihtimalim var, bindim bir taksiye, muhabbetçi bir arkadaş. O anlatıyor ben dinliyorum. Tam işyerinin önüne geldik. Ankara’da Bakanlıklar. Diyelim ki, taksi parası 9.75 TL tuttu, ben 10 TL uzattım. Hani hepimizin yaşadığı sahne vardır ya, taksici üstünü arıyormuş gibi yapar, siz de para üstünü alabilmek için bir ayak dışarıda, inmemek için debelenirsiniz. Tam o sahne olacak. Şoför, para üstü var mı diye aranmaya başladı.

- Üstü kalsın kardeşim” dedim.

Döndü bana doğru:

- Vaktin var mı ağabey ?” dedi.

- Evet” dedim (tek ayağım hala dışarıda)

Dörtlülere bastı, trafik dört şerit akıyor, indi araçtan. Önde bir büfe var. Gitti oraya, bir şeyler konuşup geldi. Bana 25 krş uzattı. Belli ki para bozdurmuş.

- Birader” dedim, “9.75 değil, 10.50 yazsa ister miydin 50 kuruş benden?”

- “Ne alacağım ağabey 50 kuruşu!”

- Peki, niye gittin 25 kuruş için o kadar uğraştın. Üstü kalsın demiştin.”

Döndü bana, attı kolunu arkaya:

- “Vaktin var mı ağabey?”

- “Var.”

- Çek kapıyı o zaman.”

5 dakika konuştuk. İngiltere’de Profesöründen, bilmem kiminden eğitimler aldım. O taksicinin 5 dakikada öğrettiklerini, İngiliz hocalar haftalarca verdikleri derslerde öğretilmedi:

- “Ağabey biz Keçiören’de 5 kardeşiz. Babam rençberdi, günlük yevmiyeye giderdi; artık inşaat falan bulursa çalışır gelir, o gün iş bulamamışsa, biz eve gelişinden, yüzünden anlardık.”

“Durumumuz hiç iyi olmadı. Akşam ne varsa sofrada yemek yedik.

Yemek bitince babam bize” Durun kalkmayın” derdi. Önce dua ederdik sonra babam bize sofrada konuşma yapardı.”

“Aha” dedim, “Bizim meslekten”, seminerci.

- “Ne anlatırdı baban ?”

- “Hayatta nasıl başarılı olunur ?”

” O gün inşaata çağırılmazlarsa eve para getiremiyor, sonra çocuklara hayatta başarı teknikleri anlatıyor.”

- Babam işe gidince büyük ağabeyimiz onu taklit ederdi, delik bir çorapla pantolonun ceplerini çıkarır, dört kardeşi karşısına alıp “Dürüst olun, evinize haram lokma sokmayın” diye anlatırken, biz de gülerdik.

Annem kızardı, "Babanızla alay etmeyin. O, hem dürüst hem de çalışkandır" derdi. Yan evde iki kardeş var, onların babası zengin. lakin zenginliği dogru yoldan degildi..Babaları kötü yollarla haram para kazanıyordu.. Bizim yeni hiç bir şeyimiz olmadı, hep o ikisinin eskilerini kullandık. O amca mahalleden geçerken biz 5 kardeş ayağa kalkardık, çünkü bize bahşış verirdi. Babam eve gelince ayağa kalkmazdık. Çünkü hediye, para falan hak getire. Ağabey biz babamı kaybettik. Altı ay içinde yandaki baba da öldü. Yandaki baba iki çocuğa 5 katlı bir apartman, dövizler ve araziler bıraktı. Bizim baba ne bıraktı biliyor musunuz?"

- "Ne bıraktı?"

- "Bakkal veresiyesi ve konuşmalarını bıraktı : "Evladım işinizi dürüst yapın, hakkınız olmayan parayı almayın." Falan filan...

"Ağabey, aradan 15 yıl geçti..."

"Diğer babanın 2 oğlu şu anda ceza evindeler, ne ev kaldı ne Ailesi dağıldı."

"Biz 5 kardeş, beşimizin Keçiören de taksi durağında birer taksisi var. Hepimizin birer ailesi, çoluk çocuğu, hepimizin birer dairesi var."

"Geçenlerde büyük ağabeyimiz bizi topladı ve dedi ki :

- "Asıl mirası bizim baba bırakmış."

"Hepimiz ağladık. 5 kardeş taksiciliğe başladığımızdan beri, taksimetrenin yazmadığı 10 kuruşu evimize sokmadık. Her şeyimiz var Allah'a şükür."

Çok duygulandım, veda ettim. Tam ineceğim:

- "Dur ağabey, asıl bomba şimdi!"

- Nedir bomban ?"

- Nerede oturuyoruz biliyor musun ? O iki kardeşin oturduğu 5 katlı apartmanı biz aldık. 5 kardeş orada oturuyoruz."

Evladınıza ne araba bırakırsınız, ne ev, ne de başka bir miras. Evlada sadece değer kavramları bırakırsınız. Bakın iki baba da evlatlarına değer kavramları bırakmışlar.

Bir Babanın En Güzel Mirası AHLAK'tır...